RETTENS DOM (Anden Afdeling)
28. april 1994 *

I sag T-38/92,

All Weather Sports Benelux BV, et nederlandsk selskab med hjemsted i Zoetermeer (Nederlandene), ved advokat Paul Glazener, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Berend-Jan Drijber, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 92/261/EØF af 18. marts 1992 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/32.290 — Newitt/Dunlop Slazenger International m.fl., EFT L 131, s. 32), for så vidt den

* Processprog: nederlandsk.

pålægger sagsøgeren ansvaret for en overtrædelse af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, og pålægger denne en bøde,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)

sammensat af præsidenten, J. L. Cruz Vilaça, og dommerne C. P. Briët, A. Kalogeropoulos, D. P. M. Barrington og J. Biancarelli,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 15. december 1993,

afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 Sagsøgeren, det nederlandske selskab All Weather Sports Benelux BV, Zoetermeer (Nederlandene), blev stiftet den 17. april 1989. Selskabet har specialiseret sig i forhandling af sportsartikler.

2 Samme dato, den 17. april 1989, indgik sagsøgeren med tilbagevirkende gyldighed til den 1. januar 1989 en aftale, hvorved selskabet fra det nederlandske selskab All Weather Sports BV (herefter benævnt »AWS«), Zoetermeer, der tilhører den nederlandske koncern Bührmann-Tetterode Nederland BV (herefter benævnt »Bührmann-Tetterode«), Amsterdam, overtog dette selskabs aktiviteter vedrørende import og engroshandel med sportsartikler, samt de dertil hørende aktiver. De af sagsøgeren erhvervede aktiver bestod blandt andet i en aftale om eneforhandling, der oprindeligt dækkede Nederlandene og senere er udvidet til hele Benelux-området, af produkter af mærket Dunlop fra det britiske selskab Dunlop-Slazinger International Ltd (herefter benævnt »DSIL«). Denne forhandlingsaftale, der blev opsagt af DSIL den 18. september 1988, udløb den 30. april 1989. De erhvervede aktiver omfattede også rettighederne til distribution af sportsartikler af et mærke, der tilhørte det nederlandske selskab All Weather Sports International BV (herefter benævnt »AWS International«), der handlede med sportsartikler i snævert samarbejde med AWS og som dette var hjemmehørende i Zoetermeer og tilhørte Bührmann-Tetterode-koncernen.

3 Efter overdragelsen af aktiverne den 17. april 1989 er selskaberne AWS og AWS International ophørt med deres erhvervsvirksomhed, men eksisterer stadig af skattemæssige grunde, skønt de ikke udøver erhvervsvirksomhed; de har overført deres hjemsted til Amsterdam og har ændret navn til henholdsvis »BT Sports BV« og »BT Sports International BV«.

4 Efter at Kommissionen havde gennemført kontrolundersøgelser i lokalerne hos DSIL's eneforhandlere i Nederlandene, herunder i AWS' lokaler den 3. november 1988, tilstillede den den 29. maj 1990 dette selskab under dets tidligere navn »All Weather Sports BV« på dets tidligere hjemsted i Zoetermeer en meddelelse om klagepunkter vedrørende en overtrædelse af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1. Denne meddelelse om klagepunkter blev udarbejdet under en procedure om overtrædelse, som Kommissionen havde iværksat, efter at det britiske selskab Newitt & Co. Ltd, der er engros-og detailforhandler af sportsartikler og kunde hos DSIL, havde indgivet en klage over sidstnævnte for hindring af eksport af egne produkter fra Det Forenede Kongerige til andre medlemsstater. De til AWS meddelte klagepunkter drejede sig om samordnet praksis mellem AWS og DSIL i flere

tilfælde med henblik på at hindre paralleleksport af DSIL's artikler til Beneluxlandene for at sikre selskabets eneforhandlere, herunder AWS, en absolut områdebeskyttelse.

5 En besvarelse af meddelelsen om klagepunkter blev indgivet den 31. juli 1990 på vegne af sagsøgeren samt selskaberne BT Sports (tidligere AWS), BT Sports International (tidligere AWS International) og af »AWS Nederland BV«, sagsøgerens datterselskab i Nederlandene.

6 Under høringen for Kommissionen den 5. oktober 1990 afgav sagsøgeren og de tre andre nævnte selskaber indlæg under ét.

7 Såvel i deres skriftlige svar på klagepunkterne som under høringen den 5. oktober 1990 har de fire selskaber forklaret, at på grund af benævnelsen af det selskab, som meddelelsen af klagepunkterne blev fremsendt til, dvs. AWS, var det ikke klart, hvilket selskab Kommissionen sigtede til, og af denne grund var deres besvarelser og redegørelser vedrørende klagepunkterne »indgivet på vegne af alle selskaberne, i det omfang de kan eller skal anses for adressater for meddelelsen om klagepunkter« (skriftlige indlæg af 31.7.1990, punkt 2.1.3).

8 For så vidt angår identificeringen af den virksomhed, som meddelelsen om klagepunkter er rettet til, og følgelig spørgsmålet om, hvilken virksomhed ansvaret for den påståede overtrædelse bør pålægges, har hvert af de berørte selskaber over for Kommissionen hævdet, at ansvaret ikke kan pålægges dem, og at overtrædelsesproceduren nu er uden genstand, fordi den virksomhed, som AWS drev på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, der udgør den påståede overtrædelse, ikke længere består.

9 De berørte selskaber har i denne sammenhæng for Kommissionen anført, *at* adressen i Zoetermeer, hvortil meddelelsen om klagepunkter er sendt, ikke længere er AWS' adresse, men sagsøgerens og dets datterselskab i Nederlandene AWS Nederland BV's adresse, *at* AWS nu har hjemsted i Amsterdam under dets nye navn BT Sports, *at* dette selskab ikke længere efter overdragelsen af dets aktiver den 17. april 1989 udøver erhvervsvirksomhed, og *at* det derfor ligesom BT Sports International (tidligere AWS International) er ophørt med at eksistere som virksomhed efter traktatens artikel 85. De har dernæst anført, at BT Sports og BT Sports International fortsat eksisterer som juridiske personer, men af skattemæssige grunde, *at* Bührmann-Tetterode-koncernen, hvorunder AWS og AWS International var datterselskaber, ikke kunne pålægges ansvaret for overtrædelsen, da AWS ved udøvelsen af selskabets virksomhed havde en udstrakt grad af selvstændighed vedrørende den erhvervsmæssige drift.

10 Hvad navnlig angår det sagsøgende selskab har dette for Kommissionen i alt væsentligt gjort gældende, at det forhold, at selskabet har overtaget aktiverne i de tidligere selskaber AWS og AWS International — hvilken overtagelse i øvrigt angik elementer, som ikke var nødvendige for at kunne udøve egen erhvervsvirksomhed — ikke i sig selv er tilstrækkelig til at ligestille det med disse to selskaber. I denne henseende har selskabet anført, *at* det er et fuldstændig nyt selskab, som ikke udøver den virksomhed, der tidligere blev udøvet af AWS på det pågældende erhvervsmæssige område, *at* de personer, der arbejdede for dette selskab på det tidspunkt, hvor de faktiske omstændigheder fandt sted, ikke længere arbejder i virksomheden, og *at* de påståede overtrædelser under alle omstændigheder ophørte efter overtagelsen af aktiverne den 17. april 1989, idet den eneforhandlingsaftale, som bandt AWS til DSIL, blev opsagt pr. denne dato og faktisk ophørte den 30. april 1989. Endelig har sagsøgeren for Kommissionen anført, at når aftalen af 17. april 1989 indebar en overførsel til sagsøgeren af de kontrakter, der var indgået mellem AWS og DSIL, var der alene tale om at sikre, at de ordrer, der var under ekspedition, blev effektueret i perioden indtil kontrakternes udløb, en periode der næsten var udløbet på det tidspunkt, da aftalen om at overtage aktiverne blev indgået.

11 Sagsøgeren og de øvrige selskaber, der er impliceret i overtrædelsesproceduren, har anmodet Kommissionen om at fremsætte bemærkninger til spørgsmålet om,

hvilken virksomhed der faktisk burde være adressat for meddelelsen om klagepunkter, og Kommissionen har under høringen den 5. oktober 1990, hvorunder dette spørgsmål på ny blev rejst, henvist behandlingen af spørgsmålet til et senere trin.

12 Den 21. december 1990 har sagsøgeren i skrivelse fra selskabets advokat til Kommissionen, på ny rejst spørgsmålet om ansvaret for den overtrædelse, som AWS hævdes at have begået. I skrivelsen blev Kommissionens tjenestegrene anmodet om at tage stilling til dette punkt, før en eventuel beslutning blev truffet om at afslutte overtrædelsesproceduren.

13 I skrivelse af 7. august 1991 har Kommissionen i henhold til artikel 11 i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81, herefter benævnt »forordning nr. 17«) over for sagsøgeren fremsat begæring om oplysninger vedrørende AWS' omsætning i 1988 og selskabets omsætning vedrørende Dunlop-produkter. Den 18. marts 1992 vedtog Kommissionen beslutning 92/261/EØF om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/32.290 — Newitt/Dunlop Slazenger International m.fl., EFT L 131, s. 32). Det anføres i beslutningens tredje betragtning, at »i 1989 overtog AWS' ledelse virksomheden fra koncernen Bührmann-Tetterode Nederland BV, som kontrollerede den, og gav virksomheden navnet All Weather Sports Benelux BV«. Beslutningen indeholder i sin dispositive del blandt andet følgende:

»Artikel 1

Dunlop Slazenger International Ltd har overtrådt EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, idet virksomheden i sine forretningsforbindelser med sine kunder har indført et generelt eksportforbud for sine produkter med det formål at beskytte sit net af eneforhandlere og har iværksat forskellige foranstaltninger for visse af produkterne (tennis-og squashbolde, tennisketsjere, golfudstyr) for at håndhæve dette eksportforbud-leveringsstop, prismæssige afskrækningsforanstaltninger, mærkning og kontrol af eksporterede produkter, opkøb af eksporterede produkter, diskriminatorisk anvendelse af officielle betegnelser.

All Weather Sports International BV har overtrådt artikel 85, stk. 1, ved, for så vidt angår Dunlop-produkterne, at have tilskyndet til og deltaget i gennemførelsen af disse foranstaltninger i Nederlandene.

...

Artikel 2

For de i artikel 1 beskrevne overtrædelser pålægges Dunlop Slazenger International Ltd en bøde på 5 mio. ECU, og All Weather Sports Benelux BV (som har overtaget aktiverne i All Weather Sports BV) pålægges en bøde på 150 000 ECU.«

14 På denne baggrund har sagsøgeren anlagt denne sag, der er registreret på Rettens Justitskontor den 22. maj 1992, til prøvelse af Kommissionens beslutning.

15 Den skriftlige forhandling blev afsluttet den 13. november 1992 som følge af, at replikken blev indgivet efter fristens udløb. På sagsøgerens anmodning af 18. november 1992 og med Kommissionens samtykke af 24. november 1992 blev den skriftlige forhandling genåbnet ved Rettens kendelse (Anden Afdeling) af 10. december 1992 og på ny afsluttet den 8. marts 1993. På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Anden Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling; den har anmodet parterne om at besvare et antal spørgsmål og har anmodet sagsøgeren om at fremlægge visse dokumenter. Under den mundtlige forhandling den 15. december 1993 har parterne afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten.

Parternes påstande

16 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Artikel 2 i Kommissionens beslutning af 18. marts 1992 (IV/32.290 — Newitt/Dunlop Slazinger International m.fl.) annulleres for så vidt angår sagsøgeren.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

17 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Realiteten

18 Sagsøgeren har i stævningen anført, at selskabet har begrænset sig til at anfægte forløbet af den administrative procedure for Kommissionen og vedtagelsen af den anfægtede beslutning, for så vidt selskabet derved er pålagt ansvaret for den påståede overtrædelse og en bøde, samt de af Kommissionen anvendte kriterier ved fastsættelsen af bødens størrelse.

19 Sagsøgeren har til støtte for sine påstande for det første gjort gældende, at artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17 (EFT 1963-1964, s. 42) er tilsidesat. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter, idet den har pålagt sagsøgeren en bøde uden direkte at tilstille virksomheden meddelelse om klagepunkter, idet denne meddelelse, som blev udfærdiget i forbindelse med den anfægtede procedure først blev meddelt sagsøgeren, efter at denne havde overtaget AWS' aktiver, og i hvert fald uden at give virksomheden mulighed for at blive hørt vedrørende spørgsmålet om placeringen af ansvaret for den overtrædelse, som AWS hævdes at have begået. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat traktatens artikel 85, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17, idet den har pålagt sagsøgeren ansvaret for den påståede overtrædelse og pålagt virksomheden en bøde med utilstrækkelig begrundelse eller i hvert fald uden behørigt at have begrundet den anfægtede beslutning for så vidt angår sagsøgeren. Subsidiært har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17, idet den har anvendt urigtige kriterier ved beregningen af den bøde, der er pålagt sagsøgeren.

20 Retten finder, at der først bør tages stilling til det anbringende, hvorved sagsøgeren bestrider, at den anfægtede beslutning er tilstrækkeligt begrundet for så vidt angår sagsøgeren, og at proceduren, der førte til vedtagelsen af denne beslutning, er lovlig.

Anbringendet om at beslutningen er utilstrækkeligt begrundet

Summarisk gennemgang af parternes søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

21 Sagsøgeren har for det første anført, at når der ved en beslutning pålægges en virksomhed en bøde på grundlag af en anden virksomheds adfærd, må begrundelsen klart vise den pågældende virksomhed, hvorfor den skal bære ansvaret for en overtrædelse, den ikke har begået. Sagsøgeren anfører, at den anfægtede beslutning, der er i strid med Kommissionens praksis, hvorefter der i tilsvarende beslutninger

altid har været givet en udførlig begrundelse, ikke er tilstrækkeligt begrundet for så vidt angår sagsøgeren.

22 Sagsøgeren er af den opfattelse, at en simpel henvisning til, at denne har overtaget AWS' aktiver ikke er en tilstrækkelig begrundelse for at pålægge sagsøgeren ansvaret for overtrædelsen, da en sådan overtagelse ikke betyder, at sagsøgeren automatisk kan ligestilles med AWS med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 85. Dernæst har sagsøgeren anført, at den grund, som ifølge Kommissionen berettiger beslutningen om at pålægge sagsøgeren ansvaret for overtrædelsen, alene er anført i den anfægtede beslutnings dispositive del og ikke i betragtningerne, som i øvrigt kun indeholder en eneste sætning vedrørende virksomheden med en simpel faktisk oplysning, som ydermere er ukorrekt, idet Kommissionen forklarer, at AWS er blevet overtaget af sin egen ledelse, hvor der i realiteten alene er tale om overtagelse — i øvrigt af sagsøgeren selv — af selskabets aktiver, hvis anparter var ejet af AWS' ledelse på dette tidspunkt.

23 For det andet har sagsøgeren anført, at identiteten af den virksomhed, som har begået den overtrædelse, der er grundlaget for bøden, ikke fremgår klart af den anfægtede beslutning. Sagsøgeren har i denne sammenhæng anført, at Kommissionen i artikel 1 i beslutningens dispositive del har anført AWS International som ansvarlig for overtrædelsen af traktatens artikel 85, stk. 1, selv om dette selskab ikke er omtalt i øvrigt i beslutningen, og derefter i artikel 2 i den dispositive del, hvorefter sagsøgeren pålægges en bøde med den begrundelse, at virksomheden har overtaget aktiverne i AWS. Såfremt AWS International betragtes — som Kommissionen mener — som den, der har begået overtrædelsen, er den anfægtede beslutning fuldstændig blottet for begrundelse, både for så vidt angår AWS International som sagsøgeren selv, når sagsøgeren pålægges ansvaret for handlinger, der ikke er præciseret i den anfægtede beslutning, alene på grundlag af det forhold, at virksomheden har overtaget AWS' aktiver. Såfremt det derimod er sidstnævnte selskab, Kommissionen anser for at være ansvarlig for overtrædelsen, er begrundelsen i den anfægtede beslutning under alle omstændigheder utilstrækkelig i forhold til

sagsøgeren, når Kommissionen — selv om det accepteres, at den blotte overtagelse af AWS' aktiver fra et økonomisk og juridisk synspunkt kunne begrunde sidestilling af sagsøgeren med dette selskab — i alle tilfælde ikke har anført, at dette er begrundelsen for at pålægge selskabet en bøde.

24 Kommissionen har anført, at i det øjeblik adressater for beslutninger vedrørende overtrædelse af traktatens artikel 85, stk. 1, er økonomiske enheder, bestående af virksomheder og ikke af selskaber som juridiske personer, og den som i denne sag godtgør med en rimelig begrundelse, at en virksomhed har begået en overtrædelse, er den ikke retligt forpligtet til i sin beslutning at uddybe grundene til, at den henvender sig til et bestemt selskab i denne virksomhed. I denne sag har sagsøgeren videreført de aktiviteter, som tidligere blev udøvet af selskaberne AWS og AWS International, efter at sagsøgeren overtog de to selskabers aktiver i henhold til aftalen af 17. april 1989, som er et klassisk eksempel på en virksomhedsoverdragelse. Kommissionen er af den opfattelse, at det i lyset af det ringe omfang og den ukomplicerede karakter af denne overtagelse af aktiver og den deraf følgende virksomhedsoverdragelse var unødvendigt mere udførligt at begrunde, at sagsøgeren pålægges ansvaret for overtrædelsen, i modsætning til andre sager, hvor den i sine beslutninger har skullet tage stilling til meget præcise argumenter om placeringen af ansvaret for en overtrædelse.

25 Endelig har Kommissionen som svar på et spørgsmål fra Retten vedrørende det forhold, at den i artikel 1 i beslutningens dispositive del har anført AWS International som den, der har begået overtrædelsen, selv om den i artikel 2 i den dispositive del har henvist til AWS, forklaret, at denne forvirring skyldtes en skrivefejl, som skal rettes, idet begge selskaber bør anføres sideordnet i artikel 1 i den dispositive del, da begge er ansvarlige for den overtrædelse, som tilskrives sagsøgeren, der har overtaget deres aktiver og har fortsat driften af den virksomhed, som de tidligere drev sammen. Ifølge Kommissionen er denne skrivefejl dog uden betydning for gyldigheden af artikel 2 i beslutningens dispositive del. Det forhold, at AWS ikke er nævnt i artikel 1 i den dispositive del, indebærer ikke, at der opstår tvivl om, hvem der har begået overtrædelsen, idet dette selskab for det første nævnes flere gange i beslutningen, og det for det andet er klart omtalt, både i tredje betragtning og i artikel 2 i den dispositive del som værende det selskab, hvis aktiver sagsøgeren har overtaget.

Rettens bemærkninger

26 Indledningsvis bemærker Retten for det første, at begrundelsen for en beslutning, der indeholder et klagepunkt, skal gøre det muligt for Retten at udøve sin legalitetskontrol samt indeholde de oplysninger, der er nødvendige, for at den berørte kan vide, om beslutningen hviler på fornødent grundlag, og for det andet at spørgsmålet, om begrundelsen er tilstrækkelig, skal vurderes i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde og den interesse, som retsaktens adressater — samt andre, der i henhold til traktatens artikel 173, stk. 2, må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten — kan have i begrundelsen (jf. Domstolens dom af 13.3.1985, forenede sager 296/82 og 318/82, Kongeriget Nederlandene og Leeuwarder Papierwarenfabriek BV mod Kommissionen, Sml. s. 809, af 20.3.1985, sag 41/83, Italien mod Kommissionen, Sml. s. 873, og af 19.9.1985, forenede sager 172/83 og 226/83, Hoogovens Groep mod Kommissionen, Sml. s. 2831). Det skal ligeledes bemærkes, at en tilstrækkelig begrundelse, jf. ovennævnte krav, klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den fællesskabsmyndighed, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund (Domstolens dom af 21.11.1991, sag C-269/90, Technische Universität München, Sml. I, s. 5469, præmis 26). Når dernæst som i denne sag en beslutning om anvendelse af traktatens artikel 85 eller 86 er rettet til flere adressater og medfører et spørgsmål om, hvem der bærer ansvaret for overtrædelsen, skal den indeholde en tilstrækkelig begrundelse i forhold til hver af adressaterne, navnlig i forhold til de af dem, som i henhold til beslutningen skal bære byrden for overtrædelsen.

27 Ved afgørelsen af, om beslutningens begrundelse på baggrund af kravene i den omtalte retspraksis er tilstrækkelig i forhold til sagsøgeren, bemærkes, at det er ubestridt, at sagsøgeren i forbindelse med den administrative procedure for Kommissionen påberåbte sig flere grunde til, at virksomheden ikke burde pålægges ansvaret for den påståede overtrædelse. Det er ligeledes ubestridt, at Kommissionen på dette trin i proceduren ikke, til trods for de indsigelser, den havde fået forelagt, tog stilling til spørgsmålet om, hvem ansvaret for den påståede overtrædelse skulle pålægges. Det følger heraf, at den anfægtede beslutning, for at være tilstrækkeligt begrundet i forhold til sagsøgeren, skal indeholde en så meget mere udførlig redegørelse for de grunde, der berettiger til at pålægge sagsøgeren ansvaret for overtrædelsen.

28 I denne sammenhæng konstaterer Retten, at den anfægtede beslutnings begrundelse vedrørende sagsøgerens ansvar for den påståede overtrædelse består i for det første, at der i tredje betragtning til den anfægtede beslutning er anført, at »... AWS' ledelse (overtog) virksomheden fra koncernen Bührmann-Tetterode Nederland BV, som kontrollerede den, og gav virksomheden navnet All Weather Sports Benelux BV« og for det andet, at det i artikel 2 i den dispositive del nævnes, at sagsøgeren »har overtaget aktiverne i All Weather Sports BV«. Retten må derfor vurdere for det første, om beslutningens grunde kan retfærdiggøre den dispositive del, og for det andet dennes relevans i forhold til sagsøgeren.

29 Vedrørende for det første tredje betragtning til beslutningen bemærker Retten, at beslutningen som grundlag for at pålægge sagsøgeren ansvar for overtrædelsen begrænser sig som nævnt ovenfor til at henvise til opkøbet af AWS og til det forhold, at selskabet ved denne lejlighed overtog sagsøgerens navn, dvs. »All Weather Sports Benelux BV«. En sådan begrundelse ser således bort fra to omstændigheder, som sagsøgeren har anført, nemlig for det første at selskaberne AWS og AWS International fortsat består som juridiske personer under de nye navne »BT Sports« og »BT Sports International«, og for det andet at de stadig som før afhændelsen af aktiverne tilhører Bührmann-Tetterode-koncernen.

30 Hertil skal Retten bemærke, at for at det i en kommissionsbeslutning — som i sin begrundelse begrænser sig til at udpege den retlige enhed, der bestod før tidspunktet for opkøbet af enhedens aktiver, som den, der har begået overtrædelsen — lovligt kan pålægges erhververen af virksomheden ansvaret for en overtrædelse, er det nødvendigt, at der hverken er tvist om identiteten af den retlige enhed, der er retssuccessor for den, der har begået overtrædelsen, eller om, at den enhed, hvis forhold gav anledning til sagen, faktisk har videreført de aktiviteter, som den pågældende virksomhed udøvede (jf. Domstolens dom af 28.3.1984, forenede sager 29/83 og 30/83, CRAM og Rheinzink mod Kommissionen, Sml. s. 1679, præmis 6 ff.). Dette er ikke tilfældet i denne sag, hvor den enhed, der har udført de anfægtede handlinger, fortsat består, jf. ovenfor, som juridisk person, selv om den erhvervsmæssige aktivitet, den udøvede før afhændelsen af aktiverne, nu udøves af en anden retlig enhed.

31 Herefter finder Retten, at Kommissionen — når sagsøgeren præcist og omhyggeligt har bestridt identiteten af den virksomhed, der bør pålægges ansvaret for overtrædelsen — ikke med føje kan påberåbe sig, at de faktiske og retlige oplysninger i sagen er så enkle, at det er unødvendigt med en mere udførlig begrundelse for at retfærdiggøre den anfægtede beslutnings utilstrækkelige begrundelse, således som den fremgår af gennemgangen af den anfægtede beslutnings tredje betragtning. Det følger heraf, at når den dispositive del af den anfægtede beslutning læses i lyset af de betragtninger, der begrunder den, navnlig beslutningens tredje betragtning, kan denne ikke i sig selv begrunde, at sagsøgeren pålægges ansvaret for overtrædelsen.

32 Vedrørende for det andet vurderingen af, hvor relevant i forhold til sagsøgeren den begrundelse er, der er indeholdt i den anfægtede beslutnings dispositive del konstaterer Retten, hvilket også er fremført af sagsøgeren, at selv om den anfægtede beslutning i sine grunde udpeger AWS som den, der har begået overtrædelsen, udpeger den i artikel 1 i den dispositive del derimod AWS International som den, der har begået overtrædelsen, idet ansvaret i den dispositive dels artikel 2 for de »i artikel 1 beskrevne« overtrædelser pålægges sagsøgeren med den begrundelse, at denne har overtaget aktiverne i AWS. Kommissionen kan imidlertid ikke i artikel 2 i den dispositive del lovligt pålægge sagsøgeren ansvaret for en overtrædelse, som sagsøgeren ubestridt ikke har begået, jf. den dispositive dels artikel 1, alene med den begrundelse, at sagsøgeren har overtaget aktiverne i et selskab, der ikke er beskrevet i den dispositive dels artikel 1 som den, der har begået den påståede overtrædelse.

33 For det tredje har Kommissionen ganske vist under den mundtlige forhandling gjort gældende, at uoverensstemmelsen i betegnelsen af de selskaber, der henvises til henholdsvis i artikel 1 og 2 i den dispositive del, skyldes en skrivefejl, og at artikel 1 foruden AWS International burde have omtalt selskabet AWS, da begge selskaber er berørt af den påståede overtrædelse, og da det er AWS, der i den anfægtede beslutnings betragtninger er udpeget som den, der har begået overtrædelsen.

34 Retten finder, at når der er tale om det væsentlige spørgsmål at identificere den, der har begået overtrædelsen, eller beslutningens adressater, må en påstået skrivefejl, såfremt det antages, at den foreligger, kunne godtgøres af Kommissionen med

tilstrækkelig sikkerhed. Dette er ikke tilfældet i denne sag, hvor for det første dette argument, jf. ovenfor, er fremført første gang på det afsluttende trin af bevisoptagelsen i sagen, og hvor for det andet Kommissionen har undladt at tilstille sagsøgeren en behørigt udformet berigtigelse fra den, der har udstedt retsakten. Dette gælder så meget desto mere i denne sag, hvor den påståede skrivefejl for det første angår selve den dispositive del af den anfægtede beslutning og dermed den del af retsakten, som direkte vedrører rækkevidden af de retsundergivnes eventuelle forpligtelser eller rettigheder i henhold til den pågældende retsakt, og for det andet selve identiteten af beslutningens adressater og dermed spørgsmålet om, hvem der skal bære ansvaret for den påståede overtrædelse og den økonomiske byrde af den pålagte bøde, hvilket kræver en ubetinget respekt for princippet om retssikkerhed, som er et grundlæggende princip i Fællesskabets retsorden (jf. tilsvarende Rettens dom af 27.2.1992, forenede sager T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 og T-104/89, BASF m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 315). Kommissionens argument om, at den anfægtede beslutning er behæftet med en skrivefejl, kan derfor ikke tiltrædes. Under alle omstændigheder og på baggrund af det ovenfor anførte, har dette argument ikke medført ændringer i Rettens vurdering af den anfægtede beslutnings begrundelse.

35 Det følger heraf, at anbringendet om, at Kommissionen i forhold til sagsøgeren ikke har begrundet den anfægtede beslutning, må tages til følge.

36 Artikel 2 i den anfægtede beslutning må derfor, uden at der er grund til at tage stilling til de øvrige anbringender i stævningen, annulleres, for så vidt den angår sagsøgeren.

Sagens omkostninger

37 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren

har nedlagt påstand herom, bør Kommissionen derfor dømmes til at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling)

1) **Artikel 2 i Kommissionens beslutning 92/261/EØF af 18. marts 1992 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/32.290 — Newitt/Dunlop Slazenger International m.fl.) annulleres, for så vidt den pålægger sagsøgeren ansvaret for den i artikel 1 i beslutningen omhandlede overtrædelse og pålægger denne en bøde.**

2) **Kommissionen betaler sagens omkostninger.**

Cruz Vilaça Briët Kalogeropoulos

Barrington Biancarelli

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. april 1994.

H. Jung J. L. Cruz Vilaça

Justitssekretær Præsident